

Μεγάλη Παρασκευή

Αποστολιανοί και φίλοι συνεχίζουμε με τα έθιμα του χωριού μας.

Απόσπασμα από την ιστοσελίδα του συλλόγου.

Η Μεγάλη Παρασκευή είναι ημέρα πένθους. Συμβολίζει τη δίκη του Ιησού από τον Πόντιο Πιλάτο, τη μαρτυρική πορεία Του προς τον Γολγοθά, τη Σταύρωσή Του και τελικά την Ταφή Του. Από νωρίς το πρωί οι καμπάνες όλων των εκκλησιών χτυπούν πένθιμα.

•Τα παιδιά γύριζαν το χωριό κρατώντας ένα σταυρό από καλάμι που τον είχαν στολίσει με ένα κομμάτι ασφαραγκιά (άγριος θάμνος με αγκάθια), ψάλλοντας τα «Πάθη του Χριστού»: σήμερα μαύρος ουρανός. Γιαγιάδες, εγγόνια και κοπελιές, άναβαν τα καντήλια στα ξωκλήσια του χωριού. Εκείνη τη μέρα, συνήθιζαν να τρώνε κάτι πικρό και γι' αυτό έστελναν τα παιδιά να μαζέψουν πικραμύγδαλα για να φάνε όλοι.

•Στην εκκλησία ψάλλουν τις Ώρες, και οι γυναίκες του χωριού στολίζουν τον Επιτάφιο με λουλούδια (κρίνους, ζουμπούλια, μαχαιρίδες, άνθη λεμονιάς) που οι ανύπαντρες κοπέλες μαζεύουν από τους κήπους των σπιτιών. Παλαιότερα αφού στόλιζαν τον Επιτάφιο δύο αγόρια γίνονται πρόσκοποι και με τα κοντάρια τους στέκονται δίπλα του «τιμής ένεκεν» μέχρι και το βράδυ που τελειώνει η τελετή. Τα κορίτσια ντύνονταν με μαύρα, μαυροφόρες, και κρατώντας πανέρια που είχαν καλορίζικα, έραιναν τον Επιτάφιο.

•Το βράδυ ο Επιτάφιος περιφέρεται γύρω από την εκκλησία, στους δρόμους και σε όλες τις εκκλησίες του χωριού μας, ενώ οι πιστοί κρατώντας λαμπάδες Τον ακολουθούν.

Είναι συγκινητικό και διατηρείται και σήμερα η μεταφορά του Επιταφίου στο νεκροταφείο, που ακολουθεί όλο το χωριό. Εκεί ο ιερέας μνημονεύει όλους τους νεκρούς, από τα χαρτάκια που του έχουν δώσει οι πιστοί, τα λεγόμενα μνημονοχάρτια. Οι φωτίτσες από τα πολυάριθμα καντήλια και το άρωμα του λιβανιού, δημιουργούν απόκοσμη και μεταφυσική ατμόσφαιρα.